

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 127-1905)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Belysningsvæsen i Almindelighed

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Ejendomme og Inventar i Almindelighed

Ejendomme og Inventar/Erhvervelse og Afstaaelse af Ejendomme

Taksation

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 8. juni 1905](#)
- 2) [Byrådsmødet den 31. juli 1905](#)
- 3) [Byrådsmødet den 21. september 1905](#)
- 4) [Byrådsmødet den 28. september 1905](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 8. juni 1905 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 127-1905)

Beskrivelse af Vurderingsforretningen over Statens Eksportstalde.

J. C. Petersen erindrede om, at Landbrugsministeriet efter Henvendelse fra Byraadet havde samtykket i, at den til Statens Eksportstalde overladte Grund faldt tilbage til Kommunen paa Vilkaar, at denne overtog de paa Arealet opførte Staldbygninger i Henhold til en af uvillige Mænd foretagen Vurdering. Denne havdenu fundet Sted, ogde ommeldte

Bygninger varvurderet til 3000 Kr., idet der var gaaet ud fra, hvilken Værdi de kunde antages at have til Nedbrydning. Udvalget kunde anbefale, at Byraadet acqviescerede ved Vurderingen, men om Ministeriet vilde gøre det, ansaa han for tvivlsomt, idet dettes Repræsentant havde ment, at det formentlig havde tænkt sig at faa c. 10,000 Kr. for Bygningerne, der var brandforsikrede for 28,000 Kr.

Lottrup skulde henlede Opmærksomheden paa at faa den paa det ommeldte Areal liggende Vejerbod flyttet, for at denne ikke skulde hindre den tilsigtede Udvidelse af Elektricitetsværkets Kedelhus, hvortil Arealet skulde benyttes.

Det vedtoges at indsende Vurderingsforretningen til Landbrugsministeriet, idet Byraadet for sit Vedkommende acqviescerede ved samme.

Uddrag fra byrådsmødet den 31. juli 1905 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 127-1905)

Efter at Landbrugsministeriet i Skrivelse af 17. f. M. havde nægtet at anerkende den ved Vurderingsforretningen fastsatte Værdi, 3000 Kr., af Staldbygningerne paa det ved Elektricitetsværket liggende Areal, som man ønskede at inddrage under dette, og udtalt, at 5000 Kr. var den laveste Pris, for hvilken Bygningerne kunde overdrages til Kommunen, vedtog man efter Forslag af Udvalget for Bygninger og Inventar at gaa ind paa den af Ministeriet forlangte Købesum.

Uddrag fra byrådsmødet den 21. september 1905 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 127-1905)

Til Efterretning forelaa Skrivelse fra Landbrugsministeriet, hvorefter Statens Eksportstalde i Byen vil kunne stilles til Raadighed for Kommunen i den nærmeste Fremtid.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. september 1905 - side 5

[Til første side](#)

(J. Nr. 127-1905)

Thomsen skulde paa vedkommende Udvalgs Vegne meddele, at man nu havde overtaget de af Staten hidtil benyttede Eksportstalde, der altsaa stod til Kommunens Raadighed. Selve Bygningerne var gode og kunde forsaavidt godt flyttes, hvis der andetsteds var Brug for dem. Der burde imidlertid tages Bestemmelse om. under hvilket Udvalg Areal og Bygninger skulde sortere.

Nørgaard vilde foreslaa, at man som det mest formaalstjenlige lod det ommeldte Areal overgaa til Gasværket, der dog alligevel engang skulde bruge det. Det rigtigste vilde saa være, at man lod Betalingen til Staten for de ommeldte Stalde udrede af Gasværkets Budget.

Filtensborg kunde tiltræde det af Nørgaard stillede Forslag. Han skulde dog henstille, at der af Hensyn til den stadig stigende Eksport Slagting paa det kommunale Slagtehus overlodes dette f. Eks. 3 af de ommeldte Stalde, forsaavidt ikke Gasværksudvalget straks havde Brug for hele Grunden.

Schourup var ganske enig i Forslaget om, at de omhandlede Stalde overgik til Gasværksudvalget. Det var meget sandsynligt, at en Del af Grunden foreløbig kunde overlades andre Udvalg, hvis de havde Brug derfor, selv om det var umuligt nu at sige, hvornaar Gasværket selv fik Anvendelse for det hele.

Det vedtoges, at Eksportstaldene inddrages under Gasværksudvalgets Administration, saaledes at ogsaa Vederlagssum men, 5000 Kr., afholdes al: Gasværkets Budget

9. Harald Jensen skulde i Tilslutning til den i det foregaaende Møde for aabne Døre førte Diskussion om Sporvognsselskabets Takster oplyse, at det berørte Spørgsmaal om Ret for Byraadsmedlemmerne til gratis at benytte Sporvognene gentagne Gange havde været til Forhandling i Selskabets Bestyrelse, men at man hidtil havde ment, at det af Hensyn til Vanskelighederne ved Kontrollen var noget betænkeligt at indrømme Byraadets Medlemmer den omtalte Ret. Det kunde jo imidlertid overvejes paany, om det var muligt at finde en Form, hvorved man kunde undgaa de antydende Vanskeligheder.

Sabroe forstod ikke den Maade. hvorpaa Selskabets Bestyrelse tog paa det omhandlede Spørgsmaal, ligesaa lidt som han kunde indse, hvorfor denne Sag skulde behandles i det

skjulte. Intet var rimeligere, end at Byraadets Medlemmer, der ofte flere Gange daglig af Hensyn til Møder og andet Arbejde for Kommunen skulde fra den ene Ende af byen til den anden, kørte frit med Sporvognene. Der var jo dog ingen Mening i, at Medlemmerne, der stillede deres Tid og Arbejdsevne til Byens Raadighed, ogsaa skulde have Udgift af deres Hverv for Kommunen. Der var fra Selskabets Side ikke anført en eneste reel Grund for, at man ikke skulde kunne imødekomme Ønsket om gratis at kunne benytte Sporvognen. At det ikke skulde kunne lade sig gøre af Hensyn ti! Kontrollen, troede vist ingen for Alvor paa Inden 8 Dage var gaaet. vilde alle Vognstyrerne kende samtlige Medlemmer af Raadet. Han vilde finde det rettest, at der skete en direkte Henvendelse om Sagen fra Raadet til Sporvejsselskabet.

Nørgaard vilde for sit Vedkommende ikke være med til at rette nogen Henvendelse direkte til det omtalte Selskab. Byraadet havde to Repræsentanter i dettes Bestyrelse, og det forekom ham, at man i dette Tilfælde maatte overlade dem at handle for Raadet. Vilde Selskabet selv tilbyde Raadets Medlemmer at køre gratis, kunde man derimod nok tage mod et Saadant Tilbud.

Mikael Johansen indtog samme Stilling til Sagen som den foregaaende Taler. Naar han i Mødet for aabne Døre havde berørt Spørgsmaalet om Medlemmernes Ret til Fribefordring, var dette ingenlunde sket, fordi han ønskede, at Raadet som Saadant i den Anledning skulde henvende sig til Selskabet.

Filtenborg ansaa det heller ikke for korrekt udtrykkelig lil Selskabet at ytre Ønske i den omhandlede Retning.

Schourup fandt ingen Anledning til, at Raadets Medlemmer skulde have Ret til at befordres med Sporvognene uden Betaling. Han var paa alle Omraader bestemt Modstander af Fribilletsystemet. og havde i sin Tid ogsaa været imod, at Bestyrelsens Medlemmer skulde køre gratis.

Samuellesen fremhævede, at der foruden Selskabets Bestyrelse var ikke saa faa, der gratis kunde køre med Sporvognen, saaledes f. Eks. Diakonisserne, Politibetjentene, Gasværksbestyreren o. a. Det forekom ham herefter, at Raadets Medlemmer i ligesaa høj Grad havde Krav paa Fribefordring. Han var mest stemt for en direkte Henvendelse til Selskabet.

Johan Pedersen skønnede ikke rettere, end at naar Selskabets Bestyrelse kørte gratis,

burde ogsaa Byraadet, som den anden Part i Kontraktsforholdet, have samme Begunstigelse. Det aller simpleste var at lade Medlemmerne uden Betaling hente de Mærker, de havde Brug for.

Lottrup vilde linde det meget rimeligt, om Selskabet tilbød Raadets Medlemmer at køre gratis med Sporvognene, men han syntes ikke om, at man selv bad om det.

Sabroe kunde stadig ikke erkende, at der kunde være noget for Raadet nedværdigende i en Henvendelse til Selskabet som af ham foreslaaet. Naar der fra forskellige Sider var rejst Modstand mod hans Forslag, kunde han tænke sig, at dette for en Del beroede paa, at Udgiften til Sporvognskørsel for disse Medlemmer ingen Rolle spillede, men man maatte erindre, at dette ikke var Tilfældet for alle Medlemmernes Vedkommende. Han vilde henstille, at der paa en eller anden .Maade gjordes noget for at skaffe Medlemmerne den omtalte Ret.

Harald Jensen skulde, idet man vel kunde gaa ud fra, at Flertallet af Medlemmerne ønskede at faa Ret til Fribefordring med Sporvognene, gjerne paany bringe Sagen for i Bestyrelsen. Det vilde vel saa lykkes at finde en Maade, hvorpaa man kunde imødekomme det omtalte Ønske.

Jacob Jensen troede, det vilde være heldigst at give Medlemmerne et Kort. At give disse Mærker, vilde let kunne give Anledning til - i hvert Tilfælde Mistanke om Misbrug.

forholdet, have samme Begunstigelse. Det aller simpleste var at lade Medlemmerne uden Betaling hente de Mærker, de havde Brug for.

Lottrup vilde linde det meget rimeligt, om Selskabet tilbød Raadets Medlemmer at køre gratis med Sporvognene, men han syntes ikke om, at man selv bad om det.

Sabroe kunde stadig ikke erkende, at der kunde være noget for Raadet nedværdigende i en Henvendelse til Selskabet som af ham foreslaaet. Naar der fra forskellige Sider var rejst Modstand mod hans Forslag, kunde han tænke sig, at dette for en Del beroede paa, at Udgiften til Sporvognskørsel for disse Medlemmer ingen Rolle spillede, men man maatte erindre, at dette ikke var Tilfældet for alle Medlemmernes Vedkommende. Han vilde henstille, at der paa en eller anden .Maade gjordes noget for at skaffe Medlemmerne den omtalte Ret.

Harald Jensen skulde, idet man vel kunde gaa ud fra, at Flertallet af Medlemmerne ønskede at faa Ret til Fribefordring med Sporvognene, gjerne paany bringe Sagen for i

Bestyrelsen. Det vilde vel saa lykkes at finde en Maade, hvorpaa man kunde imødekomme det omtalte Ønske.

Jacob Jensen troede, det vilde være heldigst at give Medlemmerne et Kort. At give disse Mærker, vilde let kunne give Anledning til - i hvert Tilfælde Mistanke om Misbrug.

